



מ"ת 16135/02/15 - מדינת ישראל נגד מאיר חיים בידני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 16135-02-15 מדינת ישראל נ' בידני(עציר)

בפני	כב' השופט ציון קאפח
מבקשת	מדינת ישראל על-ידי ב"כ עו"ד שירה לייטרסדורף
נגד	
משיבים	מאיר חיים בידני (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד אופיר כתבי

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ושימוש ברכב ללא רשות, עבירות על פי סעיפים 232(2) ו-413ג' לחוק העונשין התשל"ז-1977. כן יוחסו לו עבירות על פקודת התעבורה ובהן נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בקלות ראש. עבירות על פי הסעיפים 10(א) + 38(1) וסעיף 62(2) עם סעיף 38(2), לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961. בכתב האישום מיוחסת למשיב עבירה נוספת של הפרת צו פיקוח, עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.

בד בבד הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

כתב האישום :

ביום 13.11.14 הורה מותב אחר של בימ"ש זה בדבר הטלת צו פיקוח על המשיב למשך 4 שנים וזאת בהתאם לסעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין.

במסגרת התנאים שנקבעו, נאסר בין היתר על המשיב להתחבר או לשהות במחיצת קטינים או קטינות, לישון תחת קורת גג אחת במקום בו לנים קטינים וקטינות ולצרוך סמים או אלכוהול.

במחצית חודש ינואר 2015, פגש המשיב קטין יליד 1998. השניים נסעו במונית ברחבי ירושלים, המשיב יזם שיחה עם הקטין שלאחריה שתו אלכוהול אותו רכש המשיב לקטין ולעצמו. המשיב הציע לקטין לבוא ולהתגורר בביתו בתל-אביב.



הקטין לן בביתו של המשיב ומפעם לפעם שתו יחד משקאות אלכוהוליים.

ביום 31.01.15, לאחר שתיית כוסית וודקה, הציע המשיב לקטין להתלוות אליו לרכב אשר בבעלות דודו. המשיב נטל את מפתחות הרכב ללא רשות הדוד, ישב ברכב עם הקטין מספר דקות שלאחריהן הניע את הרכב והחל בנסיעה חרף העובדה שלא היה לו מעולם רישיון נהיגה ובשעה שהוא נתון להשפעת משקאות משכרים.

במהלך הנהיגה, הורה שוטר סיור למשיב, באמצעות מערכת כריזה, לעצור. המשיב לא שעה לקריאה, המשיך בנסיעה, חצה אור אדום, גרם למכונית אחרת לבלום, הגביר את מהירות הנסיעה והחל מסיט את הרכב בחדות מצד לצד, כל זאת בשעה שהשוטר ממשיך לכרוז לו לעצור.

בהמשך, חצה המשיב פעם נוספת צומת באור אדום, המשיך בנסיעה פרועה ומהירה, ירד לשוליים וחזר וסיכן נהגים אחרים.

המרדף הסתיים בכך שהמשיב התנגש ברכב שעמד לפניו. הנהגת נחבלה בפניה, בחזה ובאפה ורכבה נהדף לעבר רכב נוסף אשר נהגו נחבל אף הוא. גם רכב זה נהדף לעבר רכב אחר אשר נוסעיו נחבלו כתוצאה מכך.

אין מחלוקת לראיות לכאורה כמו גם לעילת המעצר.

ב"כ המשיב עתרה להפנותו לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר אשר ישקול שילובו בהליך גמילה.

ב"כ המשיב תמכה יתדותיה בפסיקה.

ב"כ המבקשת התנגדה באופן נחרץ לבקשה. היא הפנתה לנסיבות הקשות והחמורות, לעבר המכביד ולמסוכנות. לשיטתה, המשיב אינו נמנה על החריגים כמפורט בפסיקה.

דין:

בראשית יש להפנות לעברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל מאסרים בפועל.

ביום 24.07.08, נדון למאסר בפועל בן 10 חודשים בשל עבירות שבל"ר ונטישה באותו מקום, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, **מעשה מגונה בקטינה עד גיל 14** וקבלת דבר במרמה.

ביום 20.09.10, הורשע המשיב בעבירות של **מעשה מגונה בקטין עד גיל 16 והפרת צו פיקוח** ונדון בשל כך למאסר בפועל בן **5 שנים**.

עם תום ריצוי המאסר עתרה המדינה להטיל על המשיב תנאים מגבילים על פי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. במסגרת הליך זה, הוגשה חוו"ד של המרכז להערכת מסוכנות. חוות הדעת כוללת את הפרטים הבאים:



1. מדובר בעבריו מין רצידיביסט אשר זה לו מאסרו השני בגין עבירות מין כלפי קטינה. **את העבירה האחרונה הוא ביצע בשעה שהיה תחת צו פיקוח בשל ההרשעה הראשונה.**
2. מדובר בגבר צעיר **מניפולטיבי ולא אמין.**
3. המשיב מאובחן כבעל סטייה מינית מסוג פדופיליה **ודחפים מיניים מוגברים.**
4. המשיב סירב להשתתף בטיפול ייעודי לעבריו מין במסגרת שב"ס.
5. המשיב בעל קווי אישיות אנטי סוציאליים בולטים.

על יסוד כל אלה נקבעה מסוכנותו המינית **כגבוהה מאוד.**

כבוד הש' שריזלי, בהחלטה מיום 13.11.14 נעתרה באופן חלקי לבקשה ליתן צו פיקוח.

ערר המדינה שהוגש לביהמ"ש העליון- בש"פ 8309/14 - התקבל. מנגד, ערר המשיב - בש"פ 8850/14 - נדחה.

כך הגענו עד הלום.

הנה כי כן, **ימים ספורים** לאחר החלטת ביהמ"ש העליון אשר ניתנה ביום 13.01.15, חזר המשיב לסורו.

הרצידיביזם שב ונשנה במעשי המשיב.

הגם שנאסר עליו להתרועע עם קטינים, או לצרוך אלכוהול, לא עלה בידי המשיב לכבוש את דחפיו והוא החל מתרועע עם קטין בן 17. אין בידי לקבל הסבר ב"כ המשיב כי מדובר בידידות מופלאה בין גבר כבן 30 לבין קטין בן 17. צריכת האלכוהול מעיבה על הידידות אשר צמחה לה בפתע פתאום.

לא זו אף זו, המשיב מעיד על עצמו כי אינו שועה ואינו מצוית להוראות שוטרים ולשם כך הוא אינו בוחל באמצעים. על כך יעיד המרדף אשר הסתיים בתאונת דרכים **בעורק תחבורה ראשי** (צומת מסובים).

על כן, מה טעם לשלוח את המשיב לשירות המבחן אם יש בידינו לדלות נתונים מההליכים הקודמים כמפורט לעיל. עוד יש לומר כי המשיב אינו נכנס לגדר החריגים כמפורט **בהלכת סויסה** (בש"פ 1981/11, מיום 21.3.11).

משוכה גבוהה נוספת העומדת בדרכו של המשיב הינה העובדה כי **זו פעם שניה בה הוא מפר הוראות צו פיקוח.**



לקהילה טיפולית אין חומות ואין אמצעים למנוע יציאת מטופל מתחום הקהילה. על פי התנהלותו עד כה, המשיב מעיד על עצמו כי אינו מציית להוראות וכי הוא מוכן להרחיק לכת על מנת שלא להיתפס.

אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ה, 19 מרץ 2015, במעמד
הצדדים.